

[Laurits Pedersen.]

måde have undergravet. Når det ærede medlem tror på, at et hjem på landet kunne tænke sig at overlade bespisningen af sine børn til skolen, vidner det også om, at det ærede medlem ikke rigtig kender grundopfattelsen derude. Det ærede medlems opfattelse er heldigvis ikke trængt igennem dér.

Det glædede mig, at den højtærede arbejds- og socialminister tog fat på, hvordan Aalborg i forhold til f. eks. Helsingør mente det var forsvarligt at tilrettelægge skolebespisningen. Jeg bemærkede, at det berørte det ærede medlem pinligt, at Aalborg, hvor der jo er flertal for det ærede medlems parti, kan gennemføre en skolebespisning langt, langt billigere end købstæder med meget ringere befolkningsantal. Derfor tror jeg, vi skal tage praktisk på det, og jeg tror på, at langt ind i det ærede medlems parti er der en indstilling overfor dette problem, som ligger meget nær på linie med den opfattelse, jeg gør gældende.

Jeg anbefaler, at man i det kommende udvalg søger at få dette lovforslag gennemført, således at vi kan få en fornuftig skolebespisningslovgivning, som vi tager op til revision måske næste år. Hvornår vi skal tage den op igen, kan vi tale om, men fornuftigt er det at fastsætte en dato; skolebespisningen her i landet er jo ikke gennemprøvet til bunds.

Erna Sørensen: Jeg synes, det er beklageligt, at vi ikke har kunnet drøfte denne sag i dag, uden at diskussionen fik en politisk brod. Jeg synes, at visse betragtninger i det ærede medlem fru Inger Merete Nordentofts fremstilling er virkelig fornuftige og udmærkede, og det er beklageligt, at man ikke kan fremme skolebespisningen, som den praktiseres her i København. Det får mig imidlertid til at tænke på, at hvis man vil have en almindelig skolebespisning, vil det sige, at man skal lægge skolerne om til delvis at være kostskoler, og så skal alle deltage i bespisningen. Men det fører efter min mening også til, at de, der har råd til det, må betale noget mere. De kan ikke tage de goder, som kan tilkomme dem, der har svært ved at klare sig; de må være med til at betale, og hvis man på en eller anden måde kunne få den betragtning ind i loven, at man kunne deltage i skolebespisningen ved at købe billetter el. lign., så ville der ikke blive nogen skelsætning imellem rige og fattige, og man kunne mange gange aflaste en moder, som f. eks. har vanskeligt ved at skaffe huslig hjælp eller har mange andre opgaver, ved at give hende ret til

mod betaling at få den madpakke, der gives i skolen. Jeg synes, det ville være praktisk, om man kunne få en bestemmelse ind i loven om, at der er en vis adgang til at deltage i skolebespisningen mod at betale, hvad den koster, eller i hvert fald betale et lille beløb, så det ikke bliver en offentlig støtte, man modtager.

At mange har taget imod skolebespisningen, som tidligere ikke havde drømt om at ville gøre det, skyldes for det første rationeringen, som vi havde i de år, men skyldes også en ændring i mentaliteten hos folk; de siger, at når de stadigvæk stilles overfor større og større skatter, vil de også nyde de goder, som en del af befolkningen får, og som de er med til at betale. Det er forståeligt, men når samfundet har det som Danmark i dag, må man sige stop. Folk må forstå, at man ikke kan yde hjælp til dem, der ikke har det behov. Man må standse, før skruen går over gevind. Vi har følt de sidste gange, vi forlængede loven, at det ikke var det ernæringshygiejniske, der bar den, men det var andre motiver, der fik folk til at deltage i skolebespisningen. Derfor hilser jeg dette lovforslag med glæde. Jeg tror, at mange nu vil tænke sig om, inden de melder deres børn til skolebespisning, og de penge, der spares her, kan gøre nytte på anden vis. Når jeg eksempelvis nævnte forsgen på vore åndssvageanstalter, var det for at få folk til at tænke over, at mange, som deltager i skolebespisningen, egentlig ikke skulle have ret dertil.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: De mere principielle spørgsmål om skolebespisningen, som de sidste talere har været inde på, synes jeg ikke det har noget formål at sige mere om her i dag. Jeg synes, at de egner sig bedre til en udvalgsbehandling, hvor man kan se at finde den hensigtsmæssigste ordning.

Hvad den foreslåede dagsorden angår, skal jeg udtale, at efter at mit parti har givet tilsagn om udvalgsbehandling, og efter at ministeren har erklæret sig villig til at forhandle med det kommende udvalg, er det aldeles formålsløst at standse sagen på nuværende tidspunkt ved en dagsorden; og derfor vil jeg stemme imod det stillede forslag om en dagsorden.

Helge Madsen: Det ærede medlem hr. Strøm anførte som et argument for skolebespisningen, at tilslutningen har været voksende. Tilslutningens størrelse er ikke afgørende for vort syn på, om en ting er en offentlig opgave eller den ikke er en offent-